

Işığa Tutunmak

– Halit Durucan · 21 Aralık 2024

IŞIĞA TUTUNMAK

Umarsızlığın tam çukurundayız,
Haramilerin tam arasındayız
Utanmazların da karasındayız
Boş ver aldırma sen diyenlerle

Çirkinliğe güzel diyenlerle
Haramı helal belleyenlerle
Kör nefisleri besleyenlerle
Ufka düşen ışığın düşündeyiz

Sevgiyle nefretin tohumlarında
Umutla umutsuzluk ayrımında
Çocuklukla büyüklük arasında
Utancından simsiyah karasında
Biçaredir riyakârlar arasında

İnsanlık çürümüş yol yürüyorlar

Hainliđi kol kola dryorlar
Hırsızlar ryamızı kryorlar
İnsan ol diyenlerden kaçıyorlar

İnsan postuna bürünmüş melunlar
Namus satarlar Őapkası melonlar
Pazar kurmuŐlar iŐte o baronlar
İnsan satıyorlar cepte dolarlar

İnsanlar yürüyor kendi yolunda
İyiliği taŐır kendi gönlünde
İnsanca yaŐarsın kendi çulunda
Yr Âdemođlu, boş ver aldırma...

Karalar çalmıŐ ki kendi yüzüne
Dünya cennet olmuŐ kendi gözüne
İnanmıŐ iblisin yalan sözüne
Dönmesi imknsız kendi özüne
Uzak dur onlardan boş ver aldırma,

Őirretliđe dur diyenler olmuŐtu
İnsanın gönlüne gller konmuŐtu
ÇökmüŐ nefisler saçlarını yolmuŐ
DirilmiŐ insan hoyratça coŐmuŐtu
IŞığın parlıyor tutun iŐıđa

İnsanlık uyanacak bir gün elbet
Bir kıvılcım yetecek biraz gayret
Yakacak kendini kötülük sabret
Heyulaya düŐme ölecek namert